

at de er Bærere af Idealiteten. En saadan Udtalelse som denne, at det gælder om altid at være til venstre for Venstre, er mere Udslag af en naiv Friskfyragtighed end af Idealitet. Hvem der har størst Idealitet, vil saa Tiden vise.

De Radikale hævder, at deres Opgave er at slutte sig til Socialdemokratiet for at gøre dette mere moderat. Det er muligt, de kan opnaa noget derved; men det socialdemokratiske Partis Regering har jo en Opgave, den er Bærer af Ideer, den har en Opgave, og jeg tror, det er en Lykke for vort Land, at de faar Lejlighed til at vise, hvor meget de magter af denne. Selv om man er mod dem, selv om man ser Udviklingen paa en helt anden Maade end de, maa man finde, at det er godt, at de faar Lejlighed til at vise, hvad de formaar. Og een Ting til, de er saa omfindtlige overfor enhver kraftig Opposition; det gør, at naar de selv en Gang kommer i Opposition — og det gør de jo —, har de lært adskilligt, og det vil hjælpe betydeligt i vor politiske Udvikling, for vi her i Danmark er jo alle sammen i samme Baad, og den er meget lille, og Verdenshavet er meget stort. Vi maa se at slaa os til Rette sammen.

Vangaard: Mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, rettede en Forespørgsel til Regeringen angaaende den stærkt forhøjede tyske Told paa Kreaturer og Heste, og det ærede Medlem Hr. Brorsen har berørt det samme Emne. Paa Grund af dette Emnes store Vigtighed skal jeg ogsaa gøre nogle Bemærkninger derom. Den mægtige Told, der er blevet paalagt, har vakt baade Ængstelse og Forbavselse, den har i overordentlig Grad vanskeliggjort, for ikke at sige umuliggjort, Udførselen af Kreaturer og Heste til vort sydlige Naboland. Det ser saa meget mere mærkeligt ud, som Tyskland har tilladt et enkelt Land toldfri Indførsel af 70 000 Tons Kød, hvilket er mere, endj Tyskland plejer at indføre. Den tyske Told synes saaledes ligefrem at have en Brod rettet mod os, og Baggrunden derfor synes noget mærkelig; thi Forholdet er dette, at vi aarlig fra Tyskland indfører for mellem 650 og 700 Mill. Kr., medens Tysklands Indførsel fra Danmark er gaaet ned til omkring 100 Mill. Kr.

Vi har herhjemme demokratiske Synspunkter, og vi er ængstelige overfor høje Toldsatser i Almindelighed og med Rette; vi er et Land, der i overordentlig Grad er interesseret i Handelen med vore Nabo-stater, og de fleste af os, i alt Fald Flertallet dette Ting, ønsker utvivlsomt, at denne

Samhandel skal omgærdes med saa faa snærende Bestemmelser som muligt. Vi har jo ogsaa set et Eksempel paa det under den sidste Valgkamp; Regeringspartierne gik jo til Valg under Fanen: Ned med Svesketolden, og derved lykkedes det i nogen Maade at ryste det danske Samfund, saaledes at disse Partier fik Flertal. Men hvilke Meninger vi end nærer om Tolden og specielt om Svesketolden, tør jeg sige, at der neppe findes en eneste Rigsdagsmand, som kunde tænke sig, at der skulde lægges Told paa de egentlige Levnedsmidler, og vi har ment, at naar saadan en Anskuelse er slaaet igennem her, er det paa Grund af den Demokratisme, som har bredt sig i det danske Samfund. Men vi ser nu, at den nye tyske Republik, som i mange Henseender vil være demokratisk, dog paalægger en meget høj Told paa Levnedsmidler. Vi maa haabe, at dette Forhold kan ændres. Det syntes, som om denne Told har en stærk Brod mod os.

Den Gang vi skulde have ordnet vort Grænsespørgsmaal, var der mange, der mente, at naar vi tog den saakaldte Clausenske Linie i Stedet for at staa paa vor historiske Ret, vilde vi faa et godt Naboskab til Tyskland, et godt Naboskab, som enhver ansvarlig, dansk Politiker ønsker. Skulde det have vist sig at være en Misforstaaelse? Jeg vil ikke haabe det.

Som sagt, dette Spørgsmaal har overordentlig Betydning, og størst er Betydningen maaske for Jylland; der optager det Sindene stærkt, langt stærkere end Afrustningsspørgsmaalet, som synes at have grebet Sindene herovre ved Øresund. Den jydsk Befolkning haaber paa, at Regeringen her vil gøre en Indsats. De 700 Mill. Kr. Varer, som vi indfører fra Tyskland, er overvejende Industrivarer. Der er ingen Tvivl om, at vi for største Delen kan producere disse Varer selv eller indføre dem fra Lande, der i større Udstrækning handler med os. Landet oversvømmes for Tiden af tyske Agenter. Ifølge vore Principper om fri Samhandel ser vi ikke paa dem med nogen Uvillie; men under de foreliggende Omstændigheder kan der komme en Uvillie. Jeg viger ikke tilbage for at sige, at skulde der intet opnaas ad Forhandlingens Vej, mener jeg, at det baade er berettiget og bliver nødvendigt at foretage Modforholdsregler, som vi ogsaa har den bedste Basis for i det ovennævnte Forhold mellem Ind- og Udførsel.

Regeringen har heri en glimrende Baggrund for Forhandlinger med Tyskland. Endvidere maa huskes, at ifølge Handels-